

ČRNUŠKI GLAS

glasilo

Četrne skupnosti Črnuče

številka 20

junij 2024

UVODNIK

Po svetu slabše, pri nas bolje?

ŽARKO HOJNIK

Vprašali so me, zakaj pišem.
Zato, ker s pisalnim strojem ne znam streljati.
(Žarko Petan, Aforizmi)

O b trenutnem razpoloženju si dovolim manjši popravek pri »morilskem orožju« od nastanka aforizma do danes. »Zato, ker z računalnikom ne znam streljati.«

Tretjega maja, ob dnevu svobode medijev, se je veliko poročalo, da je Slovenija za osem mest višje od lanskega rezultata, ko je zasedla 50. mesto. To je lahko dober znak, a hkrati, kaj to pomeni? Je to napredek ali ne?

Organizacija Novinarji brez meja je pomembna in dragocena predvsem takrat, ko brani nekoga, ki ga oblast v neki deželi preganja. Ko gre za statistiko stanja po državah, so njihova poročila odvisna od posameznih informatorjev, ki medijsko sliko izkrivljajo. Vse to spominja na Titovo Jugoslavijo in Partljičevo komedijo Moj ata, socialistični kulak. Zdaj imamo različne parole o pluralizmu in neodvisnosti medijev, ki jih je treba širiti. V nekdanji skupni državi je bila svoboda. Vsi smo imeli svobodo. Vendar ne, če jo je kdo zlorabljal. Tudi v tistih časih so krožile krilatice o gnilem kapitalizmu, ki ga je treba pokončati. Če ne drugače, z bajoneti v morje pognati. Ena takih je domnevno prišla iz ust ameriškega klošarja: Daj dolar, svobodo že imam! Pa naj kdo reče, da se zgodovina ponavlja, le ljudje ostajamo enaki.

Nacionalni ministri so 26. marca prižgali zeleno luč evropskega zakonu o svobodi medijev. Zakon je zavezujoč za vse države članice. Direktiva je narejena tako, da dopušča vse, hkrati pa tako splošna, da ničesar ne zagotavlja. Lepo je slišati o pluralizmu medijev in da je treba to realizirati. Toda v naši medijski krajini imamo kar nekaj medijev, v katerih ni pluralizma. Zdi se, da je veliko govorjenja v prid medijem, vendar brez učinka. Nikoli v zgodovini niso oblasti nečesa naredile same od sebe v prid svobodi govora. V osemdesetih letih smo imeli sloviti člen, ki je omogočal zaplembe, če so mediji objavili novice, ki bi lahko povzročile hujše vznemirjenje javnosti.

Zdaj poteka postopek za spremembo medijske zakonodaje, pripravlja se nov zakon o medijih. Kaj od tega akta bomo prenesli

v slovensko zakonodajo? Tisto, kar bo bržkone nujno. Zaznati je že indice v smeri dodatnega financiranja, denimo posameznih prijateljskih medijev, to je en vidik. Po drugi strani imamo kup netransparentnih medijskih povezav, ki že zdaj kršijo zakonodajo, denimo prepoved več kot dveh oblik medija v istem lastništvu. Tudi tega, da imajo mediji lastnike in da so pristranski, ni mogoče izkoreniniti.

V čem je čar tega, da si novinarji želijo, da bi jih politika regulirala in financirala? Morda v mentaliteti iz časov, ko smo bili novinarji označeni za družbenopolitične delavce. Trdim, da je bilo pred dobrimi tremi desetletji več svobode govora kot danes. Če hoče Evropa ostati trdnjava svetovne demokracije, se morajo države članice zavezati svobodnim in neodvisnim medijem s sprejetjem najbolj ambicioznih zakonov za zaščito novinarjev in njihovih virov. Tam, kjer je za novinarji mogoče vohuniti ali jih celo moriti, ne moreta uspevati ne medijska svoboda ne demokracija.

ČRNUŠKI GLAS

Izdajatelj: Mestna občina Ljubljana, Četrtna skupnost Črnuče, Dunajska 367, 1231 Ljubljana Črnuče, ISSN 2670-7012

Telefon: 01 306 48 74, 01 306 48 72

e-pošta: crnuski.glas@gmail.com

Glavni in odgovorni urednik: Žarko Hojnik

Uredništvo: Petra Culetto, Darko Rozinec

Zunanja sodelavca: Peter Bernik, Marija Plazar

Lektorica: Urška Jarnovič

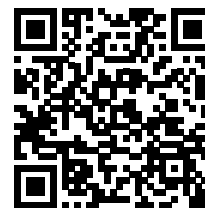
Tehnični urednik: Sergej Murko

Tisk: HB Grafika d.o.o.,

Pot čez Horjulko 16A, Dobrova, 1356 Dobrova

Naklada: 4.750 izvodov

Naslovnica: Foto Žarko Hojnik

Prepovedana je vsakršna reprodukcija, distribucija, predelava ali dajanje na voljo javnosti avtorskih del ali njihovih delov v tržne namene brez sklenitve ustrezne pogodbe.

INICIATIVA EVROPSKE KOMISIJE

Misija sto ogljično nevtralnih mest

Predsednik sveta ČS Črnuče Gregor Kumer nam je posredoval zabeležko zadnje koordinacije s predsednicami in predsedniki svetov četrtnih skupnosti ter podžupanom MOL Dejanom Crnekom, ki je bila 21. marca.

OGLIČNO NEVTRALNI DO LETA 2030

Vodja oddelka za varstvo okolja Nataša Jazbinšek Seršen je predstavila misijo 100 ogljično nevtralnih mest do leta 2030. Povedala je, da je ta misija iniciativa evropske komisije, katere cilj in hkrati zaveza je, da bo Evropa prva ogljično nevtralna celina. Ravno mesta lahko to prva naredijo, poleg tega so največji povzročitelji izpustov toplogrednih plinov. Zato je evropska komisija vzpostavila kar nekaj takšnih misij, da bi se vzpostavile skupine pilotnih mest, ki bodo hkrati gonilna sila za druga mesta na poti do ogljične nevtralnosti. Sodelujoča mesta bodo deležna podpore in svetovanja, prednosti pri črpanju evropskih sredstev, sodelovanja v inovacijskih dejavnostih ter pilotnih in demonstracijskih projektih. V Sloveniji sta, poleg Ljubljane, v ta projekt od evropske komisije izbrana še Velenje in Kranj. Vsa tri mesta so podpisala zavezo o sodelovanju.

V okviru projekta je bila vzpostavljena infotočka na Pogačarjevem trgu, z namenom predstavitve projekta širši javnosti. Tam že izvajajo in pripravljajo veliko aktivnosti in dogodkov. Izvajajo tudi dve stalni dejavnosti: energetska svetovalna dejavnost in zavetišče za zavržene rastline. Nataša Jazbinšek Seršen je predsednike in predsednice svetov pozvala, da lahko infotočko na Pogačarjevem trgu obiščejo tudi drugi člani svetov četrtnih skupnosti, za katere lahko pripravi podobno predstavitev.

Podžupan MOL Dejan Crnek je predsednice in predsednike svetov četrtnih skupnosti seznanil, da se z LPP pripravlja predlog, da bi lahko potniki vstopali na avtobuse pri prvih in drugih vratih ter da bi tudi na Tržaški cesti uredili rumeni pas za avtobuse. Podžupan je prisotne predstavnike svetov ČS pozval, da podajo predloge, katera območja sosesk v posamezni četrtni skupnosti bi zaprli za promet in kako bi to uredili (četrtne skupnosti naj priložijo skico območja in podroben opis, kje so potrebni količki oziroma zapore ter kje bi bile vstopne oziroma izstopne točke). Vse prejete predloge bodo proučile pristojne službe MOL.

Predsednice in predsedniki so povabljeni k posredovanju predlogov znamenitosti v vsaki četrtni skupnosti, ki bi bile zanimive za turiste (posebna obrt, stavbe, naravne znamenitosti, restavracije ipd.). V sodelovanju s Turizmom Ljubljana bi predloge umestili v program turizma, da bi lokalne prebivalce in turiste usmerili iz mestnega središča.

Podžupan MOL je prisotne seznanil s tem, da bodo vsako četrtno skupnost obiskali predstavniki Društva zelenih nadzornikov. Gre za društvo, ki ga vodi profesor Janez Koželj, od 9. maja tudi častni meščan Ljubljane. Namen obiska je predstavitev društva, katerega primarna naloga je skrb za zelene površine v MOL. Podžupan je povedal, da je Društvo zelenih nadzornikov dodana vrednost za Ljubljano, in podprl sodelovanje četrtne skupnosti z društvom. Svetnice in svetniki ČS Črnuče smo že 13. marca na seji sveta gostili podpredsednika Društva zelenih nadzornikov Ljubljana Gorana Iskriča, ki nam je predstavil društvo in njegovo delovanje.

Vir: MOL

POLETNI TABORI V SRAČJI DOLINI

Jahanje za otroke Pri 7 Hrastih – Črnuče

- 1. termin 26. – 28. junij
- 2. termin 8. – 12. julij
- 3. termin 29. jul. – 2. avg.
- 4. termin 19. – 23. avgust

Več informacij in prijave na:

pri7hrastih@gmail.com

telefon: 041777401 (Mojca)

DAN DRŽAVNOSTI

Nikoli več Jugoslavija

Ob dnevu samostojnosti in enotnosti znamujemo spomin na 25. junij 1991, ko je Slovenija formalno postala neodvisna. Na ta dan sta bili sprejeti deklaracija o neodvisnosti Slovenije in temeljna ustavna listina o samostojnosti in neodvisnosti Slovenije, sicer slavnostno razglašeni naslednji dan, 26. junija, na Trgu republike v Ljubljani. Dva dni pozneje, 27. junija, se je z napadom JLA začela slovenska osamosvojitvena vojna.

Čeprav so bili odnosi med Ljubljano in beograjskimi generali na najnižji točki, je bilo tedanje slovensko vodstvo pripravljeno skleniti sporazum z JLA, po katerem bi lahko armada še nekaj let ostala v Sloveniji, JLA bi tudi pokrila del njenih stroškov. Vendar zaradi slabih izkušenj z »ljudsko vojsko«, predvsem pa bolj ali manj očitnega dejstva, da JLA uresničuje svoj tajni načrt *Okop* na Hrvaškem in v Bosni in Hercegovini ter zavzema strateške položaje za zaokrožitev bodoče Srboslavije, ni ničesar prepustila naključju.

Tako so generali živeli v prepričanju, da je slovenska teritorialna obramba amaterska vojaška sila, ki so ji odvzeli polovico orožja, toda Janez Janša je v največji tajnosti razpletel tako imenova-

no manevrsko strukturo narodne zaščite, silo, ki je ob izbruhu vojne presenetila JLA.

ČE BI ARMADI USPELO DISCIPLINIRATI SLOVENCE ...

Petnajstega maja 1991 bi moral na položaju jugoslovanskega predsednika predsedstva Borisa Jovića zamenjati Hrvat Stipe Mesić, vendar mu Jović ni hotel predati poslov, kar je bil še en udarec legalnosti federalne države. V zvezi s tem ne smemo prezreti dejstva, da je državno predsedstvo med drugim opravljalo naloge vrhovnega poveljnika. Ukaza o vojaškem posegu proti Sloveniji ni podpisal Jović, temveč premier Ante Marković, eden od zadnjih, ki so še verjeli v možnost obstoja Jugoslavije. Če bi armadi uspelo disciplinirati Slovence, bi se čas v Jugoslaviji morda res za nekaj zgodovinskih trenutkov ustavil, toda potem bi nakopičena notranja nasprotja gotovo še siloviteje vzplamtela. Toda JLA je v Sloveniji doživela ponižujoč poraz, vmešala se je mednarodna diplomacija, in Beograd je obupal nad trmoglavimi Slovenci.

To sklepno dejanje se je začelo 26. junija 1991, ko so v Ljubljani slovesno razglasili neodvisnost, zbrano množico

pa so že demonstrativno preletavala letala JLA. Janez Janša, ki je v naslednjih dneh vodil oboroženi odpor proti JLA, je razpoloženje pred usodnim dnevom opisal takole: »V Ljubljano so se zgrinjale množice tujih novinarjev. Na srečo je Jelko Kacin [minister za informiranje] položaj popolnoma obvladal.« Slovenskim silam je uspelo ustaviti napad jugoslovanske vojske in tako ubraniti neodvisnost slovenske države.

ČLOVEK, KI JE ZAZNAMOVAL POT DO SAMOSTOJNOSTI

Letos mineva tudi 21 let od smrti dr. Jožeta Pučnika, ki je bil disident, politični zapornik, znanstvenik, politik in državnik. V slovenskem spominu ostaja predvsem kot človek, ki je izrazilo zaznamoval pot Slovenije v samostojnost. Neuspešno je kandidiral za predsednika predsedstva Republike Slovenije, a je bil kljub temu pomembna osebnost slovenske osamosvojitve. Imel je svojevrsten dar, da je v ključnih trenutkih na hitro sprejel pravilno odločitev. To je še posebej prav prišlo v času osamosvajanja. Znamenita je njegova izjava na večer plebiscita: »Jugoslavije ni več, gre za Slovenijo.«

Žarko Hojnica

DAN PRIMOŽA TRUBARJA

Oče slovenske književnosti

Dan Primoža Trubarja je državni praznik, ki ga praznujemo 8. junija. Namenjen je spominjanju osrednje osebnosti slovenskega protestantizma v 16. stoletju in hkrati najpomembnejše osebnosti pri razvijanju temeljev za oblikovanje slovenskega naroda.

Primož Trubar naj bi se po določenih virih rodil 8. junija 1508. Je reformator, utemeljitelj knjižne slovenščine in pobudnik oblikovanja zavesti o enotnosti slovenskega kulturnega, jezikovnega in političnega prostora. V letih 1546–1547 je kot župnik služboval tudi v Šentjerneju, zato so po njem poimenovali Kulturni center Primoža Trubarja, ki je prvič odprl vrata leta 2009.

Praznik je priložnost za premislek, kako v času hitrih informacij ohraniti bralno kulturo. Predsednik Društva slovenskih

pisateljcev Dušan Merc je pred leti na spominski dan utemeljitelja knjižne slovenščine dejal, da je »preboj, ki ga je naredil Trubar, enak osamosvojitvi Slovenije. Gre za osamosvojitve jezika, za instalacijo jezika v evropski prostor, za identiteto nekega sicer majhnega, vendar trdoživega naroda. Tudi obletnica osamosvojitve Slovenije je enak dogodek – dobili smo nacionalno državo, tako kot imamo nacionalni jezik. Mislim, da si ne moremo želeti več od tega, da ohranimo, kar imamo.«

»Dragi bralec!

In ne vznemirjaj se, če se ti bo najprej zdelo kaj nenavadno in težko, pač pa beri in piši v tem jeziku, kakor sem nekaj časa sam delal. Šele tedaj boš začutil in kmalu videl in spoznal, da se tudi ta naš jezik da lepo pisati in brati, prav tako kakor nemški ...«
Primož Trubar

NAJSTNIKI

Učitelj mora biti ravno prav strog. Prevelika strogost ne vzpostavi zaupanja

Še malo in rosa se bo z njih posušila. Ušesa bodo slišala še vse kaj drugega, kot je spomladansko žvrgolenje od doma do šole. Modrice bodo obstojnejše in pogostejše. Ampak veste, brez modric ni modrosti. Lahko bi jih poimenovali po rojstnih imenih in lahko bi njihova lica nastavili objektivom. Toda premladi so še, da bi o njih zlobni jeziki po fari opletali. Potem se zgodi, da si človek vse življenje vsepovprek postavlja klikaže in pove le tisto, kar se zdi takrat sprejemljivo. Če ni vihrave resnice, ki tu in tam iztiri na kriva pota, je kaj hitro vse ravna ozkotirna železnica.

Dragi naši trije sogovorniki, gnetlo se vas je in še se vas bo, dokler ne boste razumeli, da sozvočje zasliši le tisti, ki nikoli ne izgubi upanja in nenehno dvomi, ali ni vendarle zašel. In da boste vedeli, vreden si toliko, kolikor ljudi osrečiš. **Končujete osnovno šolo. Mi lahko poveste, katerega dogodka ne boste nikoli pozabili?**

Una: Na taboru v Bohinju je bilo lušno, a polno tragedij. Zlomljena roka, dva huda padca s kolesom, ki sta zahtevala odhod na urgenco na Jesenice, na koncu pa še moja poškodba gležnja. A so nam učitelji kljub temu dovolili poslušati balkan!

Boršt: Hudo mi je bilo, ko so nam na koncu šestega razreda rekli, da nas bodo vse pomešali. Nastali so novi razredi, toda na koncu se je to pokazalo za kul odločitev.

Krp'n: Bohinj, seveda, in soščolčeva roka, ki je štrlela v napačno smer.

Nasvet za bodoče generacije. Kakšen res ne bi smel biti devetošolec?

Una: Kakšen ne bi smel biti, vsak ve. Jaz jim lahko le svetujem, da naj uživajo in ostanejo spoštljivi.

Krp'n: Lahko si malo več privoščiči, a ostati mora spoštljiv do vseh zaposlenih na šoli.

INTERVJU

Boršt: Se strinjam, a tudi učitelji morajo kdaj pa kdaj razumeti, da je hec včasih samo hec.

Kakšen ne bi smel biti učitelj?

Krp'n: Nisem doživel hudih trenutkov, zaradi katerih bi kuhal zamero vse življenje. Motilo me je, če so se učitelji preveč vtikali v osebno življenje učencev.

Una: Učitelj mora biti ravno prav strog. Prevelika strogost ne vzpostavi zaupanja in potem učenci ne maramo njegovih ur.

Boršt: Strogost v pravem trenutku, ne kar nekaj brez zveze.

Naštejte tri lastnosti dobrega učitelja.

Una: Če si v stiski, ti pomaga, kdaj pa kdaj se pošali z učenci, o domačih nalogah pa ne bom izgubljala besed.

Krp'n: Učitelj ne sme biti prestrog. Zabaven učitelj popestri uro, domiselno mora poučevati.

Boršt: Se strinjam s sošolcema. Moti pa me še, če se učitelj med poukom preveč zafrkava.

Kaj ste pogrešali v osnovni šoli?

Una: Mogoče se bo slišalo trapasto, a prosim vas, poskusite še vi sedeti sedem ali osem ur na tako neudobnih stolih. Zadnjič sem prvič slišala o herniji, upam, da me to ne bo doletelo. Nove stole, prosim, takoj!

Ali že imate približno načrtano življenjsko pot?

Una: Odločila sem se za zdravstveno šolo. Da bom imela poklic. Če mi bo zalaufalo, se bom vpisala še na študij psihologije.

Krp'n: Najprej na Aškerčevo, tudi zato, da bom blizu centra. Ob petkih je baje odprta kuhinja. Včasih se naveličaš mamine hrane. Potem ekonomska fakulteta, trgovec z delnicami in mogoče v svet.

RAZUMEM, da nismo vsi enaki, ampak bi rad, da bi to razumeli še vsi drugi.

Krp'n

Boršt: Po pravici povedano, še ne vem. Nekoč mi je učitelj preroval odlično kariero v teku na štiristo metrov z ovirami. Prav ta učitelj mi je obljubil tudi trosobno stanovanje v Splitu, BMW-ja in 200 milijonov, če bom na testiranju za športnovzgojni karton pretekel 60 metrov v manj kot 7,50 sekunde. Toda iz tega ne bo nič, ker on meri čas.

Česa vas je strah, da bi se lahko pripetilo v okolju, v katerem živite?

Boršt: Mene je strah posameznikov in skupin, ki se obnašajo nasilno in furajo neki svoj način življenja, ki se ne ujema z mano in mojim okoljem.

Krp'n: Tudi mene. Razumem, da nismo vsi enaki, ampak bi rad, da bi to razumeli še vsi drugi.

Una: Mene je resnično strah, da bo na svetu vedno več ljudi, ki se bodo obnašali čisto drugače kot jaz in bodo imeli za dobro in slabo nekaj drugega, kot si mislim jaz.

Kdo se odloči za strelski pohod?

Una: S takšnim človekom ne more biti čisto vse okej. Skoraj prepričana sem, da gre za kakšno duševno bolezen.

Boršt: To so osebe, ki se ne znajdejo v okolju, v katerem živijo. Verjetno so v šolskem času deležni zafrkavanja in psihičnega nasilja. Potem se jim odpelje.

STRAH ME JE, da bo na svetu vedno več ljudi, ki se bodo obnašali čisto drugače kot jaz.

Una

Krp'n: Se strinjam. To so izgnanci brez prijateljev, ki nimajo nikogar, ki bi mu lahko zaupali.

Kako bi rešili problem migrantov?

Una: To pa ne bo lahko. Vsi na svetu bi morali sodelovati, humanitarno pomagati in iskati dolgoročne rešitve. Če jih našenež nazaj, od koder so prišli, bodo spet poskusili, saj je nekje na svetu lepo živeti, drugje pa grozno.

Krp'n: Ob tem vprašanju se počutim nelagodno. Tistim, ki res potrebujejo našo pomoč, bi bilo prav, da omogočimo življenje v Sloveniji. Za ostale pa bi poostril nadzor na mejah in jim ne bi dovolil vstopa v Slovenijo.

Boršt: Podobno. Zavarovati bi bilo treba schengensko mejo in hitro ugotoviti, kdo lahko ostane in kdo ne.

Katero nasilje se v razredu najpogosteje pojavi?

Una: V našem razredu je vse okej. Mislim pa, da je psihično nasilje najbolj boleče in posledice trajajo zelo dolgo.

Boršt in Krp'n: Besede se zarežejo vate bolj, kot te zaboli fizični udarec.

Zakaj mislite, da je homoseksualnost v družbi še vedno zaničevana?

Una: Mislim, da se homoseksualnost večini ljudi zdi nenaravna in se težko vživijo v takšno vlogo.

Boršt in Krp'n: Zato, ker se zdita ljudem njihova glasnost in izpostavljanje na raznih paradah in dogodkih pretirana.

Ali obstaja na svetu pripadnik narodnosti, rase ali veroizpovedi, s katerim se ne bi mogli poročiti?

Una: Da, ampak se mi zdi vprašanje preveč osebno in o razlogih ne bom govorila.

Boršt: Da.

Krp'n: Da.

Za nalogo ste imeli poslušati pesem *Imagine*. Kakšen se vam zdi svet, o katerem govori besedilo?

Una: Malo se mi zdi žalostna, brez smisla, ne razumem čisto vsega.

Boršt: Besedilo je zelo lepo, tudi melodija, toda nerealno.

Krp'n: To je bolj svet fantazije in nerealnosti, če pogledaš današnje razmere.

Naštejte tri dobre strani Slovenije.

Una: Slovenija je majhna in si lahko vso ogledaš. Imamo raznoliko in čudovito naravo ter bogato kulturo. Hrana je tudi super.

Boršt: Šolstvo je super (*smeh*).

Krp'n: Lega moje države je super. V dveh urah si v Benetkah, v dobri uri v Zagrebu, tudi Budimpešta ni daleč. Slovenci smo pravi športniki in s športom se lahko ukvarjamo v najlepši naravi.

STRAH ME JE POSAMEZNIKOV IN SKUPIN, ki se obnašajo nasilno in furajo neki svoj način življenja, ki se ne ujema z mano in mojim okoljem.

Boršt

Kaj bi spremenili v naši državi?

Boršt in Krp'n: Po hitrem postopku bi zamenjal vlado.

Una: Mene vedno bolj skrbi varnost, ko pade noč na moje mesto.

Kdaj je po vašem pravi čas, da otrok dobi telefon?

Boršt: No, zdaj lahko povem, ko jih imam že petnajst. Pred dvanajstim letom otrok nima kaj početi s telefonom. Mogoče bi se vrnil na prejšnja vprašanja. Kakšen zaslonček bi bil dobrodošel v šoli v naravi.

Krp'n: Brez igrice bi bilo moje življenje pusto (*smeh*).

Una: Telefon je za otroka primeren takrat, ko ne dela več neumnosti na spletu.

Kako ste si izbrali soplesalce za valetto?

Krp'n: Meni se je v zadnjem trenutku vse podrla.

Boršt: Če povem po pravici, sem potreboval veliko pomoči in spodbude. Zdaj pa soplesalke ne bi zamenjal za nič na svetu.

Una: Že dolgo sem vedela, s kom bi plesala, a se je vse zelo zavleklo. Na koncu sva se z junakom ujela in sporazumela.

Kaj slabega se lahko zgodi na zabavi po valetti?

Krp'n: Preveč tistega, česar raje ne bom omenjal, da se moji starši ne bodo premislili in me zaklenili v sobo. No, upam, da tudi kakšnih pretefov ne bo.

Boršt: Brez tistega ne bo šlo. A če bo le kanček preveč, se lahko sprevrže v divjo zabavo.

Una: Upam, da me ne bo kdo pobruhal.

Malo z vseh koncev zavesti. Takšni so najstniki. Upajmo, da jim je šola zavila v culo primerno popotnico. Nekaj bo še padlo ven, nekaj bo dodano. A naj bo čim več dobrot. Vi trije pa po pameti, vsaka drobtinica je pomembna. Hrabro, do zadnjega diha, predvsem pa s strastjo.

Pa še to, da se uvodna beseda razjasni. Čeprav se ne skrivajo za odgovori, so njihova imena zapisana po partizansko, kot se spodobijo za Osnovno šolo narodnega heroja Maksa Pečarja.

Gregor Orelj

27. DRŽAVNO TEKMOVANJE MLADINSKIH PEVSKIH ZBOROV

Po zlato v Celje

Nepopisno veselje, zadovoljstvo in ponos je v soboto, 6. aprila, mladinski pevski zbor OŠ narodnega heroja Maksa Pečarja doživel na 27. državnem tekmovanju mladinskih pevskih zborov, ki je bilo del mladinskega pevskega festivala v Celju in je potekalo od 3. do 6. aprila. Na koncertih smo lahko slišali nekaj izjemnih osnovnošolskih in srednješolskih pevskih zborov. Festival je imel tudi izobraževalni del v obliki delavnic in posvetov s priznanimi slovenskimi zborovodji in skladatelji.

»Občutek pred izjavo rezultatov je najtežje opisati. Strah, upanje in zadovoljstvo so se združili v ogromno volneno žogo ter sestavili popolnoma nov občutek. Naši pogledi so begali od učitelja do drug drugega kakor tihe spodbude. Sledil je eden od najlepših občutkov – uspeh.«
Ana in Ela Pestner

Zadnji dan festivala je bil namenjen tekmovanju mladinskih pevskih zborov. V kategoriji osnovnošolskih mladinskih pevskih zborov je nastopilo osem zborov, v kategoriji srednješolskih zborov pa štirje. Vse je ocenjevala petčlanska komisija, v kateri so bili priznani sloven-

ski skladatelji, zborovodje in glasbeni pedagogi.

SISTEMATIČNE IN NATANČNE PRIPRAVE

Ker je nastop na tako pomembni prireditvi resna stvar, smo se priprav lotili sistematično in natančno. Potekale so celotno šolsko leto in prepričani smo, da so tudi Črnučani spremljali naš napredek od septembra do aprila. Trdo, resno in zagnano delo, podkrepljeno z veliko dobre volje in sproščenosti na vaji, je bilo poplačano, saj smo na tekmovanju odpeli tako dobro kot še nikdar v tem šolskem letu. To je bil naš glavni cilj.

Dobrega prepevanja očitno niso spregledali tudi v komisiji. Samo predstavljate si lahko, kakšna sreča in radost sta nas zajeli, ko smo zaslišali besede: »Mladinski pevski zbor OŠ narodnega heroja Maksa Pečarja, zborovodja Mitja Vaupotič: zlato priznanje z odliko!« Veselje, nepopisno veselje, in zadovoljstvo ter ponos. Trenutki, ki nam bodo za vedno ostali v spominu.

SLEDILO JE MEDNARODNO TEKMOVANJE V BRATISLAVI

Nato smo se odpravili še na mednarodni zborovski festival *Slovakia Cantat*, ki je potekal med 24. in 28. aprilom v Bratislavi. Udeležba na tem festivalu je bila za nas povsem nova izkušnja, saj smo prvič nastopili v tujini. Na festivalu je nastopilo deset pevskih zborov v različnih kategorijah iz šestih držav. Poleg nas so Slovenijo

»ŽELIM SI, da bi trajalo dlje. Bili smo odlično pripravljeni in smo se zelo potrudili ter dosegli odličen uspeh. Verjamem, da nihče od nas ne bo pozabil teh štirih dni.«
Ana Krivic

zastopali otroški pevski zbor OŠ Mladika s Ptuja in moški pevski zbor iz Kapel.

Priznati moramo, da so se organizatorji zares potrudili, saj je vse potekalo gladko in kot je bilo vnaprej dogovorjeno. Poleg dobre organizacije si bomo zapomnili tudi fantastične dvorane, v katerih smo imeli koncerte. Nepozaben je bil petkov koncert v dvorani Klarisky. Akustika dvorane in nepozabno vzdušje med poslušalci (zbori so se med seboj zares izjemno spodbujali) sta omogočila magičen koncert, v katerem smo izvajali in poslušalci neskončno uživali.

Na treh koncertih in zaključnem nastopu smo predstavili skladbe tujih avtorjev, pesmi iz zakladnice slovenske zborovske glasbe in skladbo *Nobody Knows the Trouble I've Seen*, ki jo je posebej za nas in za festival priredil Oto Pestner.

Ker smo želeli združiti prijetno s koristnim, smo si med vajami in koncerti ogledali Bratislavo. Hitro smo ugotovili, da je prijetno mesto, polno zanimivosti in kulturnih znamenitosti. Le nekaj kilometrov iz mesta smo si na sotočju Donave in Morave ogledali enega od najstarejših gradov na Slovaškem,

FOTO ARHIV PEVSKEGA ZBORA

grad Devín. Z vrha gradu smo uživali v krasnem razgledu, ki je segal do Dunaja, kamor smo se zadnji dan odpravili v živalski vrt. Ob vetrovnem, toda sončnem vremenu so bili izpolnjeni vsi pogoji za odlične fotografije, ki bodo pristale v albumu.

ŠE ENO ZLATO

Zadnji večer festivala je bil namenjen razglasitvi rezultatov. Zbori, ki so nastopili, so bili zares izjemni. Izstopal je mešani pevski zbor iz Švedske, ki bi lahko za vse nas predstavljal smernice, ki jim moramo slediti v zborovstvu. Čeprav smo bili s prepevanjem zelo zadovoljni

»KO SMO SE PRIPELJALI PRED ŠOLO, so nas starši pričakali z velikim transparentom, na katerem je pisalo: 'Bravo, naši zlati pevci!'«

**Ula Pretnar in
Neža Vrhovnik Papler**

in veseli udeležbe na festivalu, nas je kljub vsemu zanimala barva priznanja. Najbrž si znate predstavljati goro veselja in ponosa, ko je uradna napovedovalka povedala, da smo prejeli zlato priznanje. Nepozabno!

Nepozabno je bilo tudi proslavljanje uspeha na enem izmed glavnih trgov v Bratislavi. Čestitke, objemi, smeh, veselje, ponos ... Vsi z iskrico zadovoljstva v očeh. Na koncu še slika s težko prigaranim priznanjem in pesem *Dan ljubezni* iz grl vseh treh slovenskih pevskih zborov. Večer in trenutki, ki jih človek težko pozabi.

Hvala, *Slovakia Cantat!*

Hvala, Bratislava!

Ob tej priložnosti bi se radi iskreno zahvalili tudi donatorjem in vsem, ki so nam tako ali drugače pomagali ustvarjati nepozabne spomine. Hvala vam!

Mitja Vaupotič, zborovodja

PRIZNANJE

Srečko Šestan, osebnost internega komuniciranja

»En sam ni nič. Od šestdeset tisoč do sedemdeset tisoč nas je, ki se lahko aktiviramo. Sam pravim, da množici, predvsem prostovoljcev, ki imajo že sami notranjo motivacijo, ne pove-ljujem. Zaradi njihove motivacije in strukture organizacije, ki deluje že vrsto let, vse teče, kot mora. Verjamem, da bo tudi v prihodnje tako,« so besede Srečka Šestana, ki je 23. aprila prejel častno priznanje osebnost internega komuniciranja.

»S podelitvijo častnega priznanja Srečku Šestanu, ki je vzor internega komuniciranja in svetilnik, kako delati prav, širimo zavedanje in znanje o pomenu medsebojnih odnosov. O voditeljstvu, ki je kolektivni proces in zahteva komunikacijo v najbolj pristnem pomenu besede: narediti skupno. Povezati raznolike skupine in ljudi za skupno dobro,« so v obrazložitvi zapisali organizatorji.

ODNOSI, KOMUNIKACIJA, MEDSEBOJNO ZAUPANJE

Srečko Šestan je že dvanajst let poveljnik Civilne zaščite Republike Slovenije. Veliko ljudi vidi njihove dosežke ob zahtevnih dogodkih. A malo jih razume, kaj je treba, da takšno organizacijo zgradiš in vodiš. Srečko Šestan razume njeno edinstvenost, ki je unikum na svetu in velja za eno od najboljših v Evropi. Na različnih ravneh med seboj komunicira okoli 70.000 prostovoljcev – gasilcev, reševalcev, jamarjev ipd. Vsi so del sistema, ki je pripravljen v vsakem trenutku. V konkretnih akcijah je usklajena, jasna in pozitivna komunikacija še večji izziv.

Vodenje in povezovanje tako velike in kompleksne organizacije raznolikih struktur je zahtevno. Sodelovanje temelji na prostovoljstvu. Vzvod vodenja ne more biti formalna moč ne plačilo. Lahko so le odnosi. Komunikacija. Medsebojno zaupanje. Zavezanost ter predanost skupni nalogi: varnosti in reševanju. Srečko Šestan raznolike deležnike in strukture

FOTO SINIŠA KANIŽAJ

povezuje z medčloveškimi odnosi. Gradi jih s komunikacijo, ki v ljudeh spodbuja odgovornost in pripadnost skupnemu, plemenitemu namenu.

Ves čas komunicira dosledno, mirno, osredotočeno in z zgledom. Če se zgodi nesreča kje drugje na svetu, raziskuje, kako bi se reševanja ob takšni nesreči lotili pri nas. Nenehno krepi temelje, ki omogočajo delovanje, iskanje rešitev in uspeh ekip takrat, ko so okoliščine najzahtevnejše.

Podelitev častnega priznanja Srečku Šestanu je napoved razpisa za osebnost internega komuniciranja. Po zgledu priznanja FEIEA za evropsko osebnost internega komuniciranja je tudi pri nas vzpostavljeno podeljevanje priznanja na področju internega komuniciranja. Z njim se poklonimo komunikacijskim vrlinam, s katerimi je prejemnik oziroma posameznik povezal ljudi v svoji organizaciji in so skupaj uresničili ambiciozno vizijo, preobrazbo, premaknili meje mogočega ali uspešno delovali v času krize.

Tjaša Toni Skubic

176 LET SLOVENSKE ZASTAVE

Ponosno in spoštljivo so razvili tribarvnico

Sedmega aprila je minilo natanko 176 let, odkar smo Slovenci dobili svojo zastavo. Ta prvi narodni simbol nam je z zahtevo po Zedinjeni Sloveniji prineslo burno leto 1848. Slovenski izobraženci so takrat javno definirali narodnopolitične zahteve in predstavili narodnopolitični program. Tistega dne, ko je bila prvič razvita slovenska tribarvnica, se ob pomniku Geometričnega središča Slovenije (Geoss) v Spodnji Slivni že četrto stoletja ponosno in spoštljivo spominjajo.

Vojaki so razvili slovensko državno zastavo.

V društvu Heraldica Slovenica, ki je organizator dogodka, spodbujajo k izobešanju slovenske zastave vsaj med prazniki, če ne kar vse leto, vedno pa na pravi način. Ozaveščanju o lastnih narodnih simbolih in vabilu k njihovi pravilni uporabi, ki zajema vsa politična stališča, etnično ozadje in osebne okoliščine, dodajajo opozorilo, da slovenska zastava označuje našo skupno državo, ne politične oblasti. Zastava je znamenje izjemne enotnosti, ki je našim prednikom omogočila, da so oblikovali slovenski narod, in nam, da smo se osamosvojili, je prepričan predsednik društva Heraldica Slovenica Aleksander Hribovšek.

NACIONALNA IDENTITETA JE PRIVZGOJENA

Lahko imamo različne interese, konjičke, želje in ambicije, imamo pa le eno domovino, bi lahko strnili misli ljudi, ki so se 7. aprila udeležili slovesnosti v Spodnji Slivni. In tudi, da nacionalna identiteta ni nekaj, kar bi bilo prirojeno, prav tako

FOTOGRAFIJI BOJAN RAJŠEK

Tudi številni nosilci praporov veteranskih organizacij so se udeležili spominske slovesnosti.

ni naravno pridobljena v času odraščanja, ampak je v največji meri privzgojena in začutena po starših in prednikih.

Gardna enota Slovenske vojske je v navzočnosti številnih praporov veteranskih organizacij in evropskih zastav slovesno razvila slovensko zastavo na drog ob pomniku Geoss. Zbrane so nagovorili Uroš Paternus, namestnik načelnika generalštaba Slovenske vojske, litijski župan Franci Rokavec, predsednik društva Heraldica Slovenica Aleksander Hribovšek in predsednik društva Geoss Jože Dernovšek.

Prvič so narodno zastavo leta 1848 razvili slovenski študentje na Dunaju, v Ljubljani je zavihrala 7. aprila 1848 na stavbi gostilne Zlata zvezda na Wolfovi ulici v Ljubljani, izobesil jo je slovenski študent Lovro Toman. S to potezo je odgovoril na izobešanje nemške zastave na stolpu ljubljanskega gradu. Legenda pravi, da je tisto noč mesto zajelo silno neurje in tujček simbol odneslo daleč stran. Menda so ga šele po nekaj dneh vsega umazanega in razcefranega našli ob strugi Ljubljanice.

Ob pomniku Geoss so prvič razvili slovensko zastavo leta 1998. Pobudnik in organizator prireditve je bil takratni predsednik društva Heraldica Slovenica, žal že pokojni Jožef Lajevec. V društvu namenjajo veliko pozornosti pravilnemu izobešanju zastave, saj izobešanje zastave ob praznikih in njena uporaba na športnih prireditvah še nista neizpodbiten odsev spoštovanja.

Bojan Rajšek

ZDRUŽENJE BORCEV ZA VREDNOTE NOB ČRNUČE**Ob dnevu upora, ki je bil v preteklosti dan OF**

Združenje borcev za vrednote NOB Črnuče je 23. aprila pripravilo slovesno proslavo ob dnevu upora proti okupatorju. Letos mineva 83 let od takrat, ko se je slovensko ljudstvo uprlo okupatorju in ustanovilo program OF, ki so ga izdelali vodilni slovenski izobraženci. To ni bil začetek boja proti okupatorju, temveč je bil začetek boja za svobodo. Proslava je bila načrtovana v Parku herojev pred OŠ narodnega heroja Maksa Pečarja. Ker je bilo slabo vreme, je bila prestavljena v dvorano črnuške četrtne skupnosti.

**SREBRNA PLAKETA
ALENKI VELKAVRH**

Predsednik ZB Črnuče Rudi Vavpotič je pozdravil prisotne krajanke Črnuč in vse goste. V imenu Zveze združenj borcev NOB Slovenije je podelil srebrno plaketo mag. Alenki Velkavrh, pomočnici ravna-

teljice na OŠ narodnega heroja Maksa Pečarja. Alenka Velkavrh že dolgo aktivno in prizadevno sodeluje pri ohranjanju vrednot in kulturne dediščine NOB ter vključuje mlade rodove v priprave šolskih nastopov na svečanih prireditvah, ki jih organizira ZB NOB Črnuče.

Nato je predsednik tovariš Vavpotič povabil h govoru slavnostnega govornika polkovnika Miho Butaro. Ta je poudaril, da s praznikom slavimo odpornišтво in partizanstvo, saj smo se Slovenci v polpretekli in novejši zgodovini dvakrat postavili po robu okupatorju ter s tem dosegli svobodo in samostojnost.

**UPOR, TOVARIŠTVO
IN SVOBODA**

Sledil je kulturni program, v katerem so sodelovali pevski zbor KUD Svoboda Črnuče, pevski zbor OŠ narodnega

heroja Maksa Pečarja, glasbeni duet in recitatorji učencev osnovne šole ter recitatorki članici ZB. Prireditelj je sklenil oktet Deseti brat ter s petjem slovenskih pesmi zaokrožil proslavo.

To praznovanje ni bilo samo slavljenje Osvobodilne fronte, ampak tudi začetek spomladanskih praznikov, tako 1. maja, praznika dela, kot dneva zmage. Vsi ti prazniki so povezani med seboj, povezani z uporom, OF, tovarištvom in svobodo ter z uveljavljanjem slovenske države v mednarodni skupnosti.

Na prireditvi je bilo poleg prapora ZB NOB Črnuče še enajst praporov sosednjih združenj, društva Sever in Združenja slovenskih časnikov.

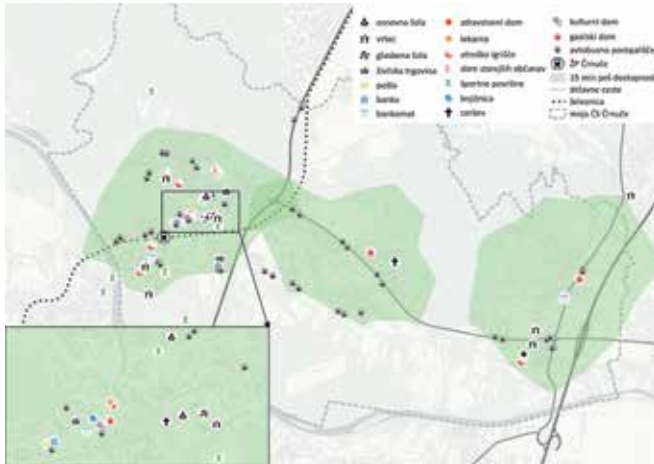
Vsem, ki so sodelovali, njihovim vodjem in izvajalcem, se iskreno zahvaljujemo in se priporočamo za prihodnje sodelovanje.

Marija Plazar

ANKETA O PROMETU NA ČRNUČAH

V črnuški četrtni skupnosti se 63 odstotkov poti opravi z osebnimi avtomobili

Prebivalcem Črnuč ni vseeno, v kakšnem okolju živijo. Četrtna skupnost Črnuče je, da bi nadgradila in nadaljevala uresničevanje ciljev, zastavljenih v celostni prometni strategiji MOL, pristopila k izdelavi akcijskega načrta, strateškega dokumenta za nadaljnjih pet let, v katerem so izpostavljeni glavni cilji in težave ter predlagane učinkovite rešitve na področju dostopnosti in mobilnosti. ČS Črnuče bo še bolj spodbujala in uvajala različne oblike trajnostne mobilnosti ter si prizadevala za enakovredno dostopnost do celotnega območja ČS Črnuče, in to tako za prebivalce kot za dnevne migrante in obiskovalce.

Glavni cilj akcijskega načrta je izboljšanje varnosti za vse udeležence v prometu, predvsem za najranljivejše skupine, kot so otroci, starejši in kolesarji. Drugi ključni steber akcijskega načrta je dostopnost. Poleg izboljšanja kakovosti življenja to prispeva k zmanjšanju avtomobilskega prometa in izpustov.

Anketa, izvedena jeseni 2023, je potrdila številne težave v prometu, s katerimi se spoprijemamo Črnučani. To so nezadostna varnost, prevelika hitrost motornega prometa, pomanjkanje ustreznih kolesarskih povezav, vozni red železniškega

prometa, tranzit tovarnega prometa, nepravilno parkiranje idr. Izpostavljene so bile tudi posamezne lokacije, kot so npr. Cesta Ceneta Štuparja (neupoštevanje omejitve 30 kilometrov na uro), Pot k sejmišču, Ježa, Soteska (neupoštevanje prepovedi tranzitnega prometa), Cesta 24. junija, Zasavska cesta (prevelika hitrost, ni varne kolesarske povezave) ...

Več kot 80 odstotkov anketirancev meni, da je kakovost življenja v ČS Črnuče dobra. Večji del prebivalcev spodnjih in zgornjih Črnuč pride v 15 minutah peš do vseh ključnih dejavnosti. Šentjakob in Podgorica na drugi strani imata zgolj nekaj osnovnih dejavnosti, kot sta vrtec in trgovina. Naselja Ježa, Brod in Nadgorica pa praktično nimajo centralnih dejavnosti.

ZADOVOLJSTVO Z JAVNIM POTNIŠKIM PROMETOM

Anketa je pokazala, da je večina anketirancev zadovoljnih z javnim potniškim prometom, zlasti z avtobusnim. Manj kot četrtnina anketirancev je namreč nezadovoljnih z vidiki, kot so cena, pogostost in oddaljenost postajališč, dostopnost informacij itd. Šestdeset odstotkov je zadovoljnih s časovnimi intervali avtobusnih voženj. Na drugi strani je 73 odstotkov anketirancev nezadovoljnih s časovnimi intervali voženj vlaka. Po anketi je opazna razlika med prebivalci osrednjega območja Črnuč in naselij Podgorica, Šentjakob, Nadgorica, Ježa, Brod ... Anketa je pokazala še, da se 6 odstotkov poti opravi z avtobusom, manj kot odstotek pa z vlakom. Največ se avtobus uporablja na poti v šolo (13 odstotkov), najmanj za rekreacijo (3 odstotki). V primerjavi z zahodnimi je na vzhodnih območjih četrtna skupnosti uporaba avtobusa in vlaka za vse namene manjša, izjema je pot v šolo, saj tam veliko otrok uporablja šolski avtobus.

Skoraj tri četrtnine anketirancev je odgovorilo, da so kolesarske povezave slabe, še več (80 odstotkov) jih meni, da je slabo poskrbljeno za varnost kolesarjev, dve tretjini anketirancev pa je odgovorilo, da so slabi pogoji za parkiranje koles. Med najnujnejšimi ukrepi na področju kolesarjenja so največkrat označili več površin za dnevno kolesarjenje med naselji, sledijo parkirišča za kolesa (po mnenju anketirancev zlasti v stanovanjskih soseskah), v manjši meri pa več površin za rekreacijsko kolesarjenje. Kot najpomembnejše ukrepe so anketiranci navedli izboljšanje oziroma razširitev potekov obstoječih površin za kolesarje, izgradnjo mostov za pešce in kolesarje čez reko Savo ter povezovanje kolesarskih poti z obstoječimi in načrtovanimi daljinskimi kolesarskimi potmi.

V anketi med zaposlenimi bi k več pešačenja in kolesarjenja vprašane spodbudile varnejše in osvetljene pešpoti in kolesarske poti, bolj prijetne poti z več zelenja in manj prometa

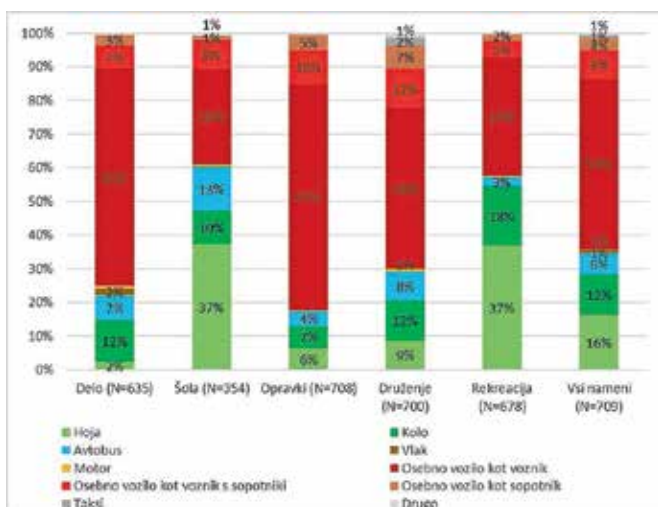

FOTO ŽARKO HOJNIK

ter boljše možnosti za kombiniranje kolesarjenja z javnim potniškim prometom (npr. kolesarnice na postajah, boljša kakovost JPP, boljše kolesarske povezave do postajališč JPP itd.). Opazna je razlika med območji, saj je praviloma največje zadovoljstvo v zgornjih Črnučah in Gmajni, sledijo spodnje Črnuče, najmanj zadovoljni so na preostalih območjih vzhodno od Štajerske ceste.

VARNOST PEŠCEV

Več kot polovica (58 odstotkov) anketiranih meni, da je varnost pešcev slaba, kar se kaže tudi v nezadovoljstvu z infrastrukturo za pešce. Podoben delež, 54 odstotkov, jih namreč meni, da so pločniki in pešpoti slabi, 60 odstotkov ni zadovoljnih z osvetljenostjo, kar 84 odstotkov pa jih je kot slabo ocenilo prilagojenost gibalno oviranim. Edino področje, na katerem prevladuje zadovoljstvo, so prehodi za pešce (57 odstotkov je zadovoljnih). Hkrati jih 80 odstotkov meni, da je nujnih več

površin za pešce, 90 odstotkov jih želi več površin, prilagojenih starejšim, 70 odstotkov pa si želi boljšega omrežja javne razsvetljave.

Več kot tri četrtine anketirancev ni zadovoljnih s številom parkirišč, več kot 90 odstotkov jih meni, da pretočnost prometa ni dobra, dve tretjini jih ni zadovoljnih s količino tovornega prometa. Hkrati si 84 odstotkov ljudi želi zmanjšanja števila osebnih vozil, 72 odstotkov pa jih podpira umiritev prometa v naseljih. Anketiranci med ključne ukrepe uvrščajo umiritev prometa v stanovanjskih naseljih ter omejitev motornega prometa v korist kolesarjev in pešcev. V ČS Črnuče se 63 odstotkov poti opravi z osebnimi avtomobili (51 odstotkov brez sopotnikov), največ za poti po opravkih (82 odstotkov) in na delo (74 odstotkov). Celo na poti v šolo prevladuje uporaba avtomobila. Uporaba avtomobila je za večino namenov, izjema je pot v šolo, precej večja na vzhodnih kot na zahodnih območjih četrtne skupnosti. To ni presenetljivo, saj so razmere za alternativne oblike mobilnosti tam slabše, razdalje do osnovnih storitev pa večje.

Še bolj prevladujočo uporabo avtomobila je pokazala anketa med zaposlenimi v poslovni coni na Šlandrovi in Brnčičevi cesti. Skupno se kar 92 odstotkov zaposlenih vozi na delo v avtomobilu brez sopotnikov. Skoraj polovica anketirancev

nikoli ne uporablja alternativ. Delno je to povezano z oddaljenostjo bivališča od delovnega mesta, saj dve tretjini vprašanih stanuje več kot deset kilometrov stran. Toda tudi tisti, ki živijo bližje, večinoma uporabljajo avtomobil, kar je povezano s slabšimi pogoji za trajnostno mobilnost in na drugi strani z dobro razpoložljivostjo brezplačnih parkirnih mest.

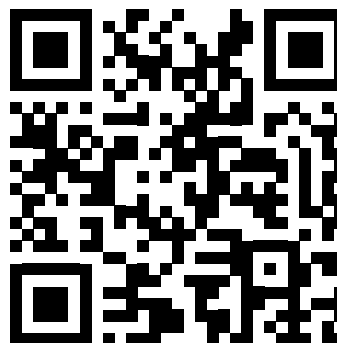
NEKAJ IZZIVOV

V analizi stanja se je za ključne pokazalo nekaj izzivov. Pri prometni varnosti so to nevarne šolske poti, velik delež kolesarjev in pešcev v nesrečah, velika količina motornega prometa ter pomanjkljiv nadzor nad hitrostjo. Na slabšo dostopnost do osnovnih storitev in aktivnosti vplivata starajoče se in naraščajoče prebivalstvo; osrednji in vzhodni del imata slabo pokritost in dostopnost do osnovnih storitev peš ali s kolesom, premalo javno dostopnih igrišč in površin za rekreacijo ter sprostitev in premalo živilskih trgovin.

Pri pešačenju so izzivi državne ceste v Šentjakobu in Podgorici brez pločnikov, odseki občinskih cest brez pločnikov in z gostim prometom (npr. Pot k semjišču), ozki pločniki, neprilagojeni gibalno oviranim. Na uporabo kolesa slabo vplivajo nesklenjeno in dotrajano omrežje, zlasti ob glavnih prometnicah, samo ena sklenjena povezava s središčem Ljubljane, premalo kolesarskih stojal ob ključnih ciljih in premalo terminalov za izposajo koles.

Za javni potniški promet so značilni majhna frekvenca vlakov, neurejena okolica in dostop do železniške postaje Črnuče tako s severa kot z juga, neurejene poti do postajališč v Šentjakobu in Nadgorici ter frekvenca mestnih avtobusov na vzhodnem delu četrtne skupnosti in v Črnuški gmajni. Pri motornem prometu in parkiranju izpostavljamo nepravilno parkiranje ob pomanjkljivem nadzoru, zelo velik delež uporabe avtomobila za pot na delovno mesto, količino tranzitnega in tovornega prometa na Dunajski cesti, slabo kakovost vozišč in pomanjkanje parkirnih mest v blokovskih naseljih.

Na podlagi ankete o stanju prometa na Črnučah, v kateri je sodelovalo več kot 700 ljudi, in statistične analize smo s strokovnjaki pripravili nabor ukrepov. Vabimo vas tudi k sodelovanju v anketi o sprejemljivosti ukrepov, da jih bomo lahko čim bolj prilagodili potrebam in pričakanjem naše skupnosti. V anketi je mogoče sodelovati do 30. junija 2024 (<https://www.1ka.si/ANCrnuceUkrepi>).

Gregor Pretnar, PNZ svetovanje projektiranje, d. o. o., izdelovalci akcijskega načrta

PGD PODGORICA - ŠENTJAKOB

Stoletnica gasilstva

V soboto, 13. aprila, so gasilci PGD Podgorica – Šentjakob z gosti, krajanji in drugimi obiskovalci praznovali stoletnico obstoja. Na svečanem dogodku se je zbralo približno 150 obiskovalcev: člani društva, veterani, mladina in gostje, ki so predstavljali gasilska društva Gasilske zveze Ljubljana, predstavniki Gasilske brigade Ljubljana, predstavnik oddelka za zaščito in reševanje MOL Robert Kus, predstavnik ČS Črnuče Jože Horvat, iz Gasilske zveze Slovenije (GZS) je bil prisoten podpredsednik Martin Lužar.

V dvorani gasilskega doma so se odvili svečana seja z nagovori predstavnikov organizacij, kulturni prispevek in podelitev priznanj posameznikom, ki so posvetili ogromno časa napredku in največ prispevali k delovanju društva v zadnjih 50 letih. Pokojnih članov društva so se spomnili na začetku prireditve z minuto molka.

ODLIKOVANJE IN NOVO VOZILO

Ob stoletnici je GZS podelila pripadajoče odlikovanje društvu po statutu GZS, po končani slovesnosti v dvorani pa je na dvorišču društva najprej bilo predano v uporabo novo gasilsko vozilo PV1, ki ga je šentjakobski župnik tudi blagoslovil.

V slavnostnem govoru je predstavnik društva Aleš Bojan prikazal stoletje raznolikih dogodkov, saj to obdobje zajame kar nekaj generacij. Spomnil je na začetek delovanja leta 1924, ko je 39 domačinov v gostilni Pri Kerson naredilo prve korake do ustanovitve društva. Opremo so zbirali na različne načine, čez tri leta so kupili prvo Renaultovo prenosno črpal-ko, ki je še zdaj zgodovinski eksponat v društvu.

Skromen prvi gasilski dom je bil pod streho leta 1930, ko sta zakonca Ježek odstopila prostor zanj. Tudi vozilo Puch so kupili tistega leta, da so bili mobilni. Med vojno je društvo mirovalo, po vojni pa so prišle druge tegobe, grozilo je celo, da bo društvo razpadlo, pa se je našel član Nace Potočnik, ki je vztrajal,

spodbujal ter na vse načine motiviral krajanje, da so še naprej delovali. Od tega trenutka dalje je društvo raslo, prišla je nova generacija in stanje se je toliko izboljšalo, da so razmišljali o gradnji novega gasilskega doma in ga v osemdesetih letih pod okriljem občine Ljubljana Bežigrad tudi zgradili in razmišljali o novih tehničnih podvigih. Po letu 1995 v Gasilski zvezi Ljubljana člani spet delujejo na izpostavljenih pozicijah in uspehi se nizajo do dokaj zanimivih rezultatov, ki jih zahtevajo novi časi.

Želimo jim še veliko uspehov pri delu.

Peter Bernik

SKAVTSKA DRUŽINA ZELENI ZMAJI

PREPOZNATE NAS PO ZELENIH RUTKAH, ORANŽNIH SRAJCAH TER IGRIVIH NASMEHIH

Veseli smo, da vam lahko predstavimo skavtski rod Ljubljana 1 – Zeleni zmaji. Delujemo na območjih župnij Črnuče, Ježica, Stožice, Bežigrad in Šmartno pod Šmarno goro. Naš rod ima 93 članov različnih starosti, prevladujejo osnovnošolci in dijaki. Vodimo jih voditelji, ki smo večinoma študentje pri rosnih dvajsetih letih. Naša skavtska družina je razdeljena v tri starostne skupine, vsaka ima svoje vrednote in posebne spretnosti. Prepoznate nas po zelenih rutkah z dvojnimi belimi robom, oranžnih srajcah ter odprtih, sproščenih in igrivih nasmehih.

VOLČIČI IN VOLKULJICE

V našo najmlajšo starostno skupino Riki Tiki Tavi so vključeni otroci od tretjega do petega razreda osnovne šole. Pri volčičih in volkuljicah se učimo skozi igro. Vse leto pridobivamo osnovne skavtske veščine, kot so varno delo z orodjem, orientacija v naravi in prva pomoč. Aktivnosti temeljijo na *Knjigi o džungli*, ob kateri otroci prek Mavglijevih zgodb spoznavajo skavtske vrednote in odkrivajo svet okoli sebe.

ČETA PONOSNIH ŽAB

To je naša srednja skupina, ki zajema mlade od šestega razreda do prvega letnika srednje šole. Ponosne žabe so vedno pripravljene na nove izzive in dogodivščine. Poleg klasičnih skavtskih veščin, ki jim namenjamo poseben poudarek, se ukvarjamo z različnimi projekti in privzganjem zrelega odnosa do sočloveka, domovine in vere. Članstvo v tej skupini prinaša nekaj več odgovornosti in priložnosti za osebno napredovanje, hkrati pa tudi precej blata, ročnih spretnosti in nočnih pohodov.

KLAN KLANFETKARJEV

Naša najstarejša skupina, v katero so vključeni skavti od drugega letnika srednje šole naprej. Klanfetakarji se osre-

dotočajo na služenje bližnjim, oblikovanje skupnosti in osebno napredovanje. Pogosto organizirajo dogodke za mlajše skavte, se udeležujejo srečanj s skavti iz drugih rodov in aktivno sodelujejo pri načrtovanju programa. Kot že ime pove, tudi pogosto debatirajo ob kavi, naj bo to v domači skavtski sobici ali v pravkar postavljenem bivaku ob tabornem ognju. Med letom pripravljamo različne aktivnosti, ki krepijo naše veščine in medsebojno povezanost. Organiziramo tudi dva glavna *vikend izhoda* – enega jeseni in enega pozimi, na katerih se družimo, izobražujemo in vadimo nove skavtske veščine.

Aprila smo bili na obljubah v Tatrah v Brkinih, kjer smo sprejeli medse nove člane. Ta dogodek je izjemno pomemben za vsakega skavta, saj predstavlja sprejem v našo skupnost in pravi začetek skavtskega življenja.

Vrhunec leta je poletni tabor, ki bo tokrat nekaj posebnega, saj bomo praznovali 34-letnico obstoja našega rodu. Na poletnih taborih šotorimo, kuhamo na ognju in se učimo skavtskega življenja prek pravljic ali zgodb iz filmov. To je čas, ko se vsi zblížamo in ustvarjamo nepozabne spomine. Skavti smo v bistvu vzgojna organizacija, ki vzgaja otroke v pristne in zdrave ljudi, kristjane in državljane.

Poleg taborov in izletov vse leto delujemo tudi v družbi, ki se jo trudimo spreminjati na bolje. Vsako leto obiščemo dom starejših občanov v Črnučah in organiziramo čistilne akcije ob nabrežju Save. Decembra bomo pripravili akcijo *Luč miru iz Betlehema*, s katero bomo zbirali sredstva za pomoč bližnjim, ob dogodkih, kot so bile lanske poplave, pa z veseljem primemo za lopato.

Za več nam lahko pišete na e-naslov ljubljana1@skavti.si. Pridružite se nam!

Andraž Rotar, Jure Pavšek

NA KRATKO

ZLATA NIT

ZAPOSLOVALSKE ZVEZDE SPORTRADAR,
AGILCON IN INTERA

V okviru Dnevnikovega medijskega raziskovalnega projekta *Zlata nit* so 28. marca že sedemnajstič postavili na zvezdniški oder podjetja, ki v doseganju poslovne odličnosti stavijo na kakovostne odnose. Na slavnostni razglasitvi najboljših zaposlovalcev so v ljubljanskem lutkovnem gledališču prejela priznanje podjetja Sportradar, Agilcon in Intera.

V kategoriji velikih podjetij je prejelo nagrado ljubljansko podjetje Sportradar, v kategoriji srednje velikih ljubljansko podjetje Agilcon, v kategoriji malih pa ptujsko podjetje Intera. Slovesna prireditev je potekala pod častnim pokroviteljstvom ministrstva za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti. Pomembno je, da obstajajo podjetja, ki se zavedajo, da moč človeštva izhaja iz sodelovanja, je v nagovoru dejal minister Luka Mesec. Poudaril je, da je pomembno, s kakšno ekipo se podaš na pot, da dosežeš zastavljene cilje.

Tokrat je v projektu *Zlata nit*, ki sistematično meri kakovost odnosov na delovnem mestu, sodelovalo 65 podjetij. V sedemnajstih letih so jih naštel 453.

Tjaša Toni Skubic

FOTO BOJAN VELIKONJA

DRUŠTVO UPOKOJENCEV PODGORICA - ŠENTJAKOB

OBISKALI SMO HRAM DEMOKRACIJE

V Društvu upokojencev Podgorica - Šentjakob smo se odločili, da bomo ob dnevu odprtih vrat, v soboto, 16. marca, obiskali hram demokracije. Z avtobusom LPP smo se odpeljali v prestolnico in z glavne avtobusne postaje s »pešbusom« do parlamenta. Točno ob 9. uri so nas pričakali predstavniki za odnose z javnostjo, nas preverili in odpeljali v dvorano, v kateri smo »zasedali«.

Člani našega društva smo kot koalicija zasedli osrednji del dvorane, desno je bila opozicija Društva pedagoških delavcev. Po vnaprej pripravljenem scenariju smo razpravljali o zakonu o trajnostni oskrbi. Predstavniki so nam obrazložili sestavo državnega zbora in državnega sveta ter njuno delovanje. Pokazali so nam način glasovanja, vključitev v razpravo in seveda postopek sprejetja raznih aktov, kar smo tudi praktično izvedli.

»Seja« je trajala nekaj več kot eno uro, nato so nas popeljali še po stavbi. Ustavili smo se v glavni avli s fresko, o

katere nastanku leta 1958 in pomenu nam je več povedal prijazen predstavnik. Povzpeli smo se še na balkon, namenjen državljanom, ki si želijo prisostvovati seji (seveda po predhodni najavi).

V manjši dvorani so bila razstavljena protokolarna darila, ki so seveda pritegnila našo pozornost. Ob 11. uri smo se vrnili v glavno avlo, v kateri sta nas pri-

jazno nagovorila predsednica državnega zbora Urška Klakočar Zupančič in predsednik državnega sveta Marko Lotrič. Zadržali smo se še na kratkem klepetu, nato pa se odpeljali domov. Vsem prisotnim je bil obisk izredno všeč, saj tega do zdaj nismo poznali. V prihodnje bomo še z večjim zanimanjem spremljali seje v hramu demokracije.

Dragica Podboršek

FOTO ČRT KANONI

NA KRATKO

OKOLJE

ČISTILNI POHOD NADGORIČANOV

V soboto, 23. marca, se je skupina prijateljev, prvo-, drugo- in tretješolcev iz Nadgorice, odločila počistiti delček okolice domačega kraja. Čistilni pohod so začeli na Tominškovi ulici in ob poti pobrali vse papirčke, cigaretne ogorke in druge smeti. Čiščenje so nadaljevali ob robu gozda do Zasavske ceste, nato pa ob Zasavski cesti do avtobusnega postajališča Nadgorica.

Na tej sorazmerno kratki razdalji so v dveh urah nabrali za šest velikih in težkih vreč smeti: papirčkov, pločevink, plastenk, steklenic, kartona, polivinilastih vrečk, našli so celo čevlji in zmečkano registrsko tablico ... Prijazni sovaščani so pohvalili njihov trud in jih nagradili s prigrizkom in pijačo. Fantje so bili na svoje delo ponosni; obljubili so, da bodo takšno akcijo še ponovili.

Marjana Lubinič

BELINKA PERKEMIJA

IZGRADNJA NOVEGA KANALA V SAVO IN VODOTOK ŠTOKALCA

Podjetje Belinka Perkemija za svoje potrebe oziroma proizvodne procese uporablja hladilno vodo, ki jo načrpa iz lastnih črpališč ob reki Savi. Po uporabi hladilno vodo ter zaledno in padavinsko vodo izpuščajo prek vodotoka Štokalca v Savo. Podjetje je za črpanje in izpuščanje že v preteklosti pridobilo ustrezna dovoljenja. Zaradi zavezanosti okolju smo se odločili za izvedbo projekta izgradnje novega kanala za odvajanje hladilne vode neposredno v reko Savo, ki ga zahteva uredba o emisiji snovi in toplote pri odvajanju odpadnih voda v vode in javno kanalizacijo (Uradni list RS, št. 64/12, 64/14, 98/15, 44/22 – ZVO-2, 75/22 in 157/22). Tehnična rešitev, torej izgradnja kanala, bo pripomogla k boljšemu upravljanju vodnih virov in zmanjšala obremenitev vodotoka Štokalca. Za projekt, ki je trenutno v sklepnih fazi, smo pridobili vsa dovoljenja, soglasja in dokumentacijo. Podjetje Belinka Perkemija je zavezano ohranjanju naravnega okolja in s projektnimi dejavnostmi ne posega v naravno stanje vodotoka. Vodotok Štokalca žal nima veliko stalno tekoče vode zaradi sušnih obdobjev v zadnjih letih. Po izvedbi projekta bo pretok omenjenega vodotoka zmanjšan, kar bo povzročilo naravno zaraščanje struge. V zvezi z izvedbo projekta je bila podana pobuda za uvedbo inšpekcijskega nadzora v podjetju Belinka Perkemija, ki ga je izvedel inšpektorat za naravne vire in prostor. Glede na ugotovitve nadzora, ki je potekal 8. maja, v podjetju Belinka Perkemija ni nepravilnosti. Omenjeni projekt je pomemben korak naprej v prizadevanjih za boljše upravljanje vodnih virov ter večjo skrb za okolje. Z izgradnjo novega kanala bo podjetje Belinka Perkemija še naprej igralo pomembno vlogo pri varovanju in ohranjanju naših dragocenih vodnih virov.

Darko Horvat, Belinka Perkemija

POLICIJSKO POROČILO

ČRNA KRONIKA

Tatvina: 20. marca, nekaj pred 12. uro, smo bili obveščeni, da se je na območju Črnuč zgodila drzna tatvina. Ugotovljeno je bilo, da je neznanec pristopil do dveh oškodovancev v stanovanjski hiši in se predstavil kot delavec telekomunikacijskega podjetja. S pogovorom ju je zamotil, medtem pa sta dva druga sotorilca preiskala hišo in iz nje odtujila nakit. S kraja so se odpeljali z osebnim vozilom renault megane, ki je bilo temnosive barve. Opis: moški, visok od 165 do 170 centimetrov, močnejše postave, črnih las, oblečen v siv pulover in temnosive hlače. Policisti še zbirajo obvestila za izsleditev osumljenцев in bodo o vseh ugotovitvah obvestili pristojno državno tožilstvo.

Vlom v paketomat: 1. junija ponoči smo bili obveščeni, da neznan storilec vlamlja v paketomat v spodnjih Črnučah na Cesti 24. junija, zraven Mercatorjeve trgovine. Na kraj je bilo takoj napotenih več patrolj. Osumljenec je ob prihodu policistov zbežal, a so ga prijeli in mu v času zbiranja obvestil odvzeli prostost. Z zbiranjem obvestil je bilo ugotovljeno, da je 19-letni storilec pred tem vlomil v šest predalov paketomata. Ker je bil prepoden, je ostalo pri poskusu. Povzročil je za približno 1000 evrov škode. Policisti

FOTO PGD ČRNUČE

nadaljujejo zbiranje obvestil o okoliščinah kaznivega dejanja velike tatvine, o vseh ugotovitvah bo obveščeno pristojno državno tožilstvo. Občanom, ki so obvestili policijo o ravnanju osumljenca, se zahvaljujemo za pomoč. Ponovno se je pokazalo, da takojšnje obveščanje in podajanje informacij o

domnevnih kaznivih ravnanjih bistveno pripomore k uspešni preiskavi kaznivih dejanj, v tem primeru tudi prijemu osumljenca.

Požar: 8. junija, nekaj po 19.30, smo bili obveščeni o požaru v garažni hiši na Okrogarjevi ulici v spodnjih Črnučah. Zagorelo je v kletni garaži blizu železniške postaje. Ogenj je zajel več vozil, parkiranih v garaži. Na pomoč so pohiteli gasilci PGD Črnuče, ki so ogenj pogasili. Ugotovljeno je bilo, da je zaradi tehnične napake zagorelo osebno vozilo, požar pa se je nato razširil še na pet vozil, parkiranih v bližini. Prav tako je nastala materialna škoda na objektu, ki skupaj z vozili znaša več tisoč evrov. Policisti so opravili ogled kraja požara in pri tem niso odkrili znakov kaznivega dejanja. O ugotovitvah bodo obvestili pristojno državno tožilstvo.

Tomaž Tomaževič, PU Ljubljana, predstavnik za odnose z javnostmi in policijski inšpektor

FOTO ŽARKO HOJNIK

RAZVEDRILO

ŠALE

Imaš kaj pojma o biologiji?
Malo pa že.
Kdo je bil prednik sesalcev?
Metla.

Pravi sosed: Hvala bogu za seks. To je edina stvar pri hiši, o kateri nam moški ne morejo reči, da to njihova mama naredi bolje.

Babica dopolni sto let in obišče jo lokalno uredništvo.
»Kakšen je vaš recept za dolgoživost?« jo vpraša novinar.
»Alkohol, droge in veliko seksa,« odgovori.
»Aha ... kdaj ste nazadnje seksali?«
»1945.«
»To je bilo že dolgo nazaj,« ugotavlja urednik.
»Tako je, srček, ura je že 20.15.«

Gospod doktor, v lokalu se vsi posvečajo svojemu telefonu, samo jaz strmim v natakaričino zadnjico. Je z menoj vse v redu?

Žena potarna možu:
Cele dneve delam, delam, delam ... Pet minut časa nimam zase.
Mož prizanesljivo:
Veš, kaj ... ponoči spiš, pa se nabere.

Mama, vračam se domov iz službe.
Moram kaj kupiti?
Kupi si stanovanje!

Sodnik vpraša ženo: »Zakaj se ločujete od moža?«
»Zato, ker ni dober pri seksu!«
Ženski glas v dvorani: »Za vse v vasi je dober, samo zanjo ne!«
Nato še moški glas iz ozadja: »Zanjo ni dober noben v vasi!«

Ko se je pokazalo, da imajo ženske, ki tečejo brez modrčka, daljše prsi, so nekateri moški začeli teči brez spodnjic.

Ko vidim kakega lepega moškega in vem, da ga ne smem pogledati, rečem mojemu: Lej, kak kmet ... Potem ga skupaj gledava.

Kaj imata skupnega megla in moški spolni ud?
Če se oba zjutraj dvigneta, bo lep dan.

»Katera ptica si ne zgradi gnezda?« vpraša učitelj Petra.
»Kukavica!«
»Prav. In zakaj ne?«
»Ker živi v uri!«

Verjeti, da si farmacevtska industrija želi zdravo populacijo, je tako noro kot verjeti, da si vojna industrija želi mir.

Zakaj je večina Slovencev nižje rasti? Ker so jim, ko so bili še majhni, starši govorili, da bodo morali delati, ko bodo veliki ...

Vpisala sem se na tečaj baleta. Inštruktorica me je vprašala, ali imam kaj izkušenj, pa sem ji odgovorila, da že dvajset let ponoči po prstih hodim do hladilnika.

Ali veste, da lažje zaspate, če greste spat z nekom, ki ga imate radi, in da to zmanjšuje depresijo in podaljšuje življenje? Dokler ta kreten ne začne smrčati.

Mesarjeva žena v zakonski postelji:
»Ravnaj enkrat z menoj tako kot s strankami v mesnici!«
»Kaj to pomeni?«
»Vprašaj me, ali je lahko malo več.«

Če bo vojaško služenje za fante spet obvezno, bi moral biti tudi kuharski tečaj za punce.

Dokazano je, da ženske, ki gledajo porniče, živijo dlje od tistih, ki gledajo turške televizijske serije.

Vrhunec ženske zvestobe. Trikrat poročena, pa ima še vedno istega ljubimca!

Ta teden nisem šel v službo. Sem slišal prepir sosedov. On jo je menda prevaral, ona pa mu je zabrusila, da se bo zdaj dala dol z vsemi sosedi. No, že štiri dni čakam, pa je še ni bilo k meni ...

V moji družini sem jaz duhovni vodja. Za vse, kar storim, rečem ali predlagam, se domači križajo.

Nekatere pare poroka tako združi, da jih mora pozneje policija vleči narazen.

Kako zna Golob obračati ženske?
»Ljubica moja, nihče ti ne more kupiti toliko, kolikor ti lahko jaz obljubim!«

Ne kadim, ne pijem in se ne zaljubljam. Tako pazim na pljuča, jetra in na živce.

Učiteljica vpraša Janezka: »Ali očka še vedno piše tvoje domače naloge?«
»Ne, gospa učiteljica, tisti zadnji cvek ga je čisto sesul!«

Ferdo brska po facebooku in godrnja sam pri sebi: »Vsi poklanjajo samo pse in mačke, nihče noče šenkati prašiča!«

Bila sva tako srečna in zaljubljena, potem pa je vse pokvarila, ko je zapustila moža in se preselila k meni.

Spoštujete me samo v banki. Vedno, ko zamujam z obrokom kredita, mi napišejo: »Spoštovani!«

Tri želje
Policist sedi v pisarni. Pride dobra vila in mu reče, da mu bo izpolnila tri želje. Policist si zaželi, da bi ležal na otoku s palmami in soncem. Pling ... in že leži na najlepši plaži na svetu s palmami in soncem. Ko izrazi drugo željo, da bi ga na plaži razvajala vroča, postavna lokalna dekleta, se mu ... pling ... tudi ta želja uresniči. Zadnja stvar, ki si jo zaželi, je, da ne bi nikoli več delal. Nič več stresa, samo mir. Pling ... in spet je nazaj v pisarni.

Nogomet
»Kdo je sodnik?« vpraša sin očeta.
Oče odgovori: »To je igralec, ki zaradi slabega vida ni mogel več igrati.«

Pripravil Peter Bernik

RECEPT

MESNE KROGLICE

Najboljši prigrizek je hitro pripravljen, okusen in ne stane veliko. Nihče si ob nogometnem evropskem prvenstvu ne želi dolgo stati v kuhinji. Da ne boste zamudili niti sekunde igre, je tukaj recept za priljubljen prigrizek.

SESTAVINE

(za 28 kroglic)

- 2 žemlji (od prejšnjega dne)
- 2 čebuli
- 2 žlički masla
- ½ šopka pehtrana ali peteršilja
- 1 kilogram mletega mesa (mešanega, po možnosti ekološkega)
- sol
- 2 žlički vložnega zelenega popra
- 2 žlički gorčice (srednje pekoča)
- sladka paprika
- 2 jajci
- 40 gramov prečiščenega masla (za cvrtje)

PRIPRAVA

1. Žemlji za približno 10 minut namočimo v hladno vodo. Po potrebi na vrh postavimo krožnik, da ne plavata.
2. Čebulo olupimo in drobno seseklamo. V kozici segrejemo maslo in na majhnem ognju prepražimo čebulo, da postekleni. Pustimo, da se ohladi.
3. Žemlji dobro ožamemo in raztrgamo na majhne koščke. Pehtran ali peteršilj oplaknemo, osušimo in drobno seseklamo. Žemlji, čebulo, mletu meso, pehtran ali peteršilj, sol, sesekljan poper, gorčico, papriko in jajca zgnetemo v gladko maso. Z
4. V ponvi segrejemo nekaj prečiščenega masla in pečemo mesne kroglice na vsaki strani od 4 do 5 minut na zmernem ognju, da porjavijo. Postrežemo tople ali hladne.

vlažnimi rokami oblikujemo približno 28 kroglic. Roke si vedno dobro navlažimo, da se masa ne prijema in je površina kroglic gladka.

Dober tek!

**CERAMICA
DOLOMITE**

NENAVADNO NAVADNA

SANITARNA OPREMA

OD SEDAJ Z VAMI TUDI V ČRNUČAH

veto
Group